

17 Μαρτίου 2017

Όταν το διαζύγιο καταφθάνει (Αρχιμανδρίτης Νικηφόρος Κομπότης)

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

Η αλληλεγγύη και η συμπαράσταση, εκδηλώνονται σχεδόν πάντοτε μετά από κάθε φυσικό «τσουνάμι». Όταν όμως μου μιλάνε για κάποιους πνευματικούς «κατακλυσμούς», αυτό που ακούω πάντοτε είναι η λέξη «μοναξιά».

Το διαζύγιο μας συγκλονίζει τρομακτικά· μας κάνει και χάνομε την ίδια μας την

«ταυτότητα».

Λέει ένας σύγχρονος στοχαστής, ότι: Αγάπη σημαίνει Ζωή. Όταν ένας σύζυγος λέει στον άλλο (ή τον κάνει να αισθάνεται) ότι «εγώ δεν σε αγαπώ πιά», ουσιαστικά του αναγγέλλει απόφαση «καταδίκης σε θάνατο». Ουσιαστικά του λέει: «Μπορείς να πεθάνεις. Ο θάνατός σου, δεν με απασχολεί».

Από τη στιγμή της γέννησής μας, «ζούμε» χάρις στο βλέμμα της αγάπης των γύρω μας. Όταν το βλέμμα αυτό παύει, το μωρό ουρλιάζει, γιατί αισθάνεται να μην υπάρχει· «χάνεται». Όσοι ζούν την στέρηση της αγάπης, (με όλα της τα επακόλουθα), περιμένουν να διαβάσουν στο βλέμμα των άλλων την φράση: «Σε αγαπάμε. Έχεις για μας αξία· είσαι κάτι μπροστά στα μάτια μας».

Αφηγείται η Αμαλία γεμάτη παράπονο: «Όταν το διαζύγιό μου έγινε γνωστό, το τηλέφωνό μου έπαψε πιά να κτυπά! Οι κλήσεις έγιναν σπάνιες. Αισθάνομαι να με αντιμετωπίζουν, σαν να έχω κολλητική αρρώστια».

Το διαζύγιο «σκοτώνει» εκείνους που το υφίστανται: συζύγους· παιδιά· γονείς· συγγενείς.

Το διαζύγιο είναι οσμή θανάτου· ένα ξανοιγμα στον θάνατο· μια γεύση θανάτου.

Το διαζύγιο είναι μία βόμβα, που σκάζει και αφήνει για πάντα τραυματισμένους, άτομα δυστυχημένα «με ειδικές ανάγκες», πολλούς: πνευματικά μισοπεθαμένους.

Γίνε καλός σαμαρείτης. Κάνε και συ κάτι να λιγοστεύει το κακό.

Πηγή: Περιοδική έκδοση «[Αγία Ζώνη](http://AgiaZoni.gr)» τεύχος 41, agiazoni.gr